

STEFNUSKRÁ KVEI

Kvennaframboðið berst fyrir annarskonar samfélagi þar sem hið besta úr menningu beggja kynja fær að njóta sín og kynferði hindrar engan í að sinna þeim störfum sem hugur standur til.

Kvennaframboðið leggur megináherslu á eftirfarandi steftum:

- að reynsla og menning kvenna verði metin sérstaklega sem stefnumótandi afl i þjóðfélögnum.
- jafnrétti til starfs og launa — að störf kvenna verði metin að verðleikum.
- samfélagsleg þátttaka i uppeldi barna verði aukin og bætt og jöfnun foreldraábyrgðar verði aubvelduð.
- að hafa forstu um samstöðu kvenna i borgarstjórn í sem allra flestum málum.
- raunveruleg áhrif borgarbúa við mótu umhverfis síns með auknum áhrifum á stjórn og þróun borgarmála.
- mannleg verðmæti sitji ávallt i fyrirrúmi við ákvarðanir i borgarmálam.
- leitad verði einfalda leiða i framkvæmdum og að þjónustu verði sveigjanleg og komi til móts við þarfir borgarbúa.

Við lítum á framboð til borgarstjórnar Reykjavíkur sem leið til að ná þessum stefnumótum og teljum eftirfarandi atriði forsendur þess að ofangreind markmið nái fram að ganga.

Stjórn borgarinnar

Knýjandi er að grundvallar-breytingar verði á ákvörðunum i borgarmálam, þannig að frumkvæði að þjónustu og framkvæmdum verði að verulegu leyti i höndum borgarbúa. Einungis þannig verður tryggt að ákvarð-

anir byggist á þörfum ibúanna og séu í samræmi við vilja þeirra.

Samfélagsleg ábyrgð

I mannlegu samfélagi eru allir samábyrgir fyrir velferð einstaklingsins. Því leggjum við áherslu að borgin sinni skyldum sínum hválf varðar líkamlegt, andlegt og félagslegt heilbrigði og öryggi borgarbúa til að hafa áhrif á ákvarðanir.

Ahrif ibúa eru einungis tryggð i kosningum á fjögura ára fresti og þá hafa þeir aðeins almennan stefnufyrlysingar frambjöldenda að taka mið af. Borgarstjórn, nefndir, ráð og embættismenn stjórnun síban borginni. Þá eru tryggð nein lágmarkstengsl þeirra er með völdin fara og almenning.

Ráð og nefndir vinna einingar, án samráðs og án tengsla við almenning. Hver nefnd fjallar einungis um ákveðinn, afmarkaðan málaflokk, en aldrei um heildarástæður borgarbúa eða borgarverfa. Síbreytilegt samfélag og lífnaðarhættir leiða af sér nýjar þarfir sem ekki er fjallad um i stöðnuðu nefndakerfi borgarinnar. Borgarfulltrúar og embættismenn borgarinnar hafa afar litla möguleika að óblast heildarsyn yfir málefni einstakra hverfa, hválf þá borgarinnar allrar.

Mikið af tima ráða og nefnda fer í að afgreiða einstök mál í stað þess að þau geri áætlunar eða marki framtíðarstefnu. Ráð og nefndir hafa ekki stjórn

málunum, málin stjórnar þeim. Allar fjárveitingar eru bundnar málaflokkum bæði hválf rekstur og framkvæmdir varðar. Fjárveitingar til einstakra málaflokkka breytast hlutfallslega lítið frá ári til árs. Af þessu leiðir að ekki er hægt að tala um forgangs-röðun verkefna í borgarstjórn hversu brýn sem þörfin er. I núverandi stjórnkerfi skipast mál því ekki fyrst og fremst af því hvort með völd fer „vinstr“ eða „hægri“ stjórn. Svigrúm til breytinga er nær ekkert.

Kvennaframboð mun því berjast fyrir breyttu stjórnunarformi, sem tryggi að ákvarðanir verði byggðar á umsögnum og til-lögum hverfasamtaka. Nýtt stjórnunarform verður jafnframt að fela í sér að lítið verði að mál-efti hverfa í heild, en ekki a ein-angraða málaflokkka.

Kvennaframboð leggur a það megináherslu að borgarbúa fái takfærni til að hafa raunveruleg áhrif á stjórn borgarinnar. Ein leiðin til þess er að ibúar hverfa myndi samtök um sin mál og hverfasamtökum verði tryggt vald til að hafa áhrif a mál er hæftið varða.

Onnur forsenda virks lyðrædis er að borgarbúa hafi greiðan aðgang að öllum upplýsingum um borgarmálefni, og borgin sinni þeirri sjálfsgöðu skyldu að kynna almenningi áætlanir og fyrir-hugðar framkvæmdir.

Allir tekjustofnar Reykjavíkurborgar munu nú vera fullnýttir. Engar áætlanir um heildarframkvæmdir og þjónustu í höfuðborginni liggja fyrir, en sé lítið að fyrirsjáanlegar breytingar á ibúa-samsetningu borgarinnar og jafnframt tekið mið af þróun málá i öðrum höfuðborgum má ljóst vera að sifellt eykst þörf

fyrir bætta og viðtækari þjónustu í borginni.

Kvennaframboðið vill bregðast við þessum vanda á tvennan hátt:

Við viljum nýta betur fjármuni borgarinnar jafnframt því að tryggja betri þjónustu. Þetta hyggjumst við fyrst og fremst gera með því að nýta betur opinbert húsnaði og með breyttu og sveigjanlegu skipulagi ymiss konar þjónustu og leggjum i þessu sambandi áherslu á notagildi og hágkvænni. Við viljum að horfið verði frá því að binda fjármagn ákvæðnum málaflokkum. Þessi i stablum viljum við leggja það fjármagn sem ætlad er til félagslegrar þjónustu og framkvæmda í einn sjóð, þannig að hægt sé að taka myndarlega a málum og þá i markvissri forgangsröð.

I öðru lagi gerum við þá kröfum til ríkisvaldsins að það auki framlög til samneyslu og félagslegrar þjónustu í Reykjavík í ljósi núverandi sérstöðu hennar hvað varðar ibúasamsetningu og hlutverk sem höfuðborgar landsins.

Launa- og atvinnumál

Kynbundið launamisrétti er staðreynd. Störf kvenna eru lægra metin í launa en störf karla, hvort sem er hjá opinberum stofnunum eða einkafyrirtækjum. Starfsreynslu húsmæðra er lítil meðin og svokallaðar kvennastéttir eru illa launadær. Þetta bitnar harðast a konum sem eru einar um að afla teknar til heimilis.

Timi er kominn til að störf kvenna vilt vrit að verðleikum og sú ábyrgð sem þeim fylgir verði metin á nýum forsendum.

Kvennaframboðið mun berjast fyrir mannsæmandi kjörum lág-launakvenna.

Upplýsingar um raunveruleg launakjör kvenna og karla verbur að leggja fram til þess að launamisrétti kynjanna verði aubssætt.

Atvinnuöryggi kvenna í launavinnu verbur að tryggja. Það a að hætta að líta a konur sem varavinnafl, sem sent er heim eða kallað út eftir þörfum vinnu-markaðarins.

Starfsheitum er oft beitt til að mismuna kynjum í launum þótt um samskonar störf se að ræða. Þar með eru vrit að vettugi tvenn lög um launajöfnuð kvenna og karla frá 1961 og 1976.

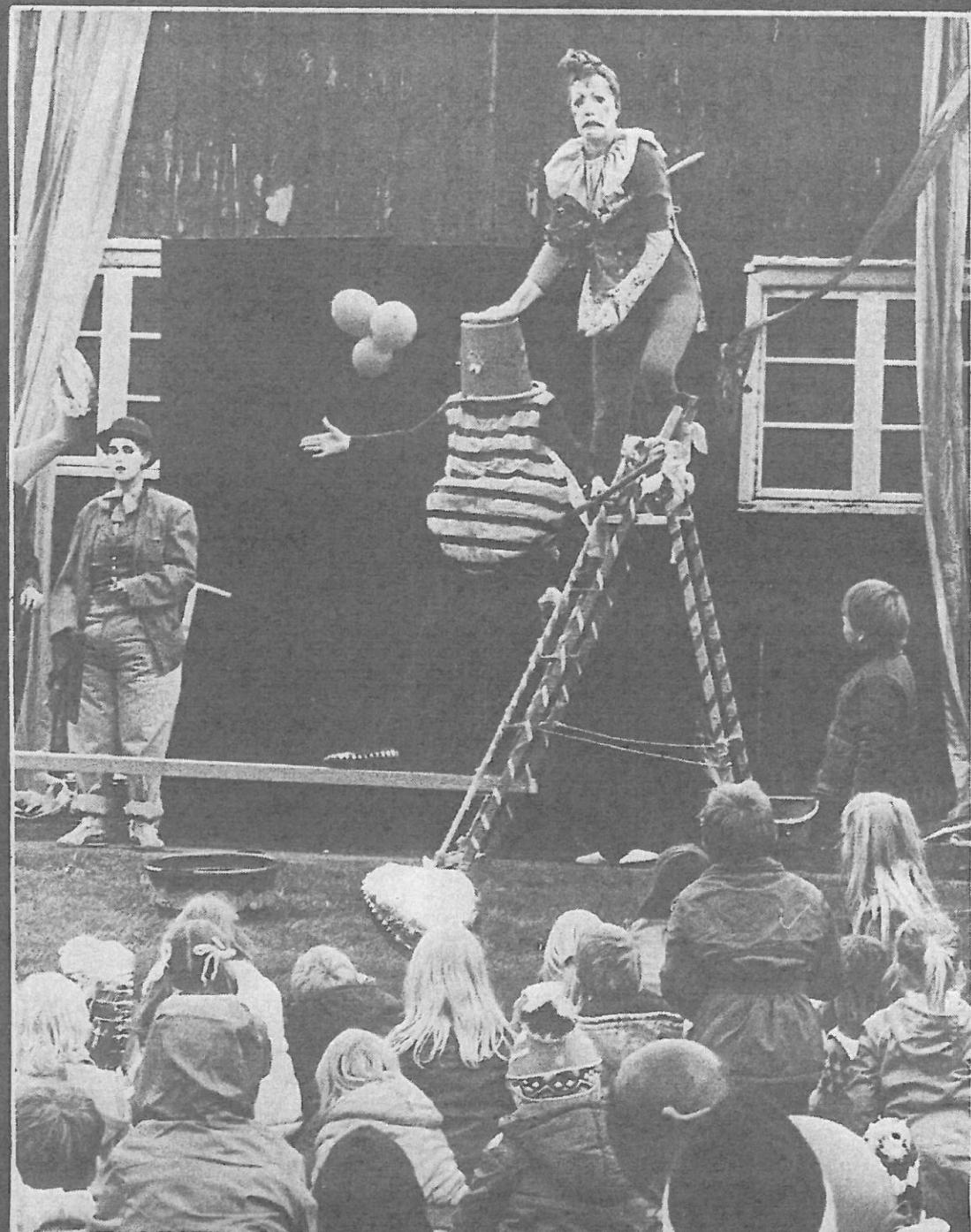
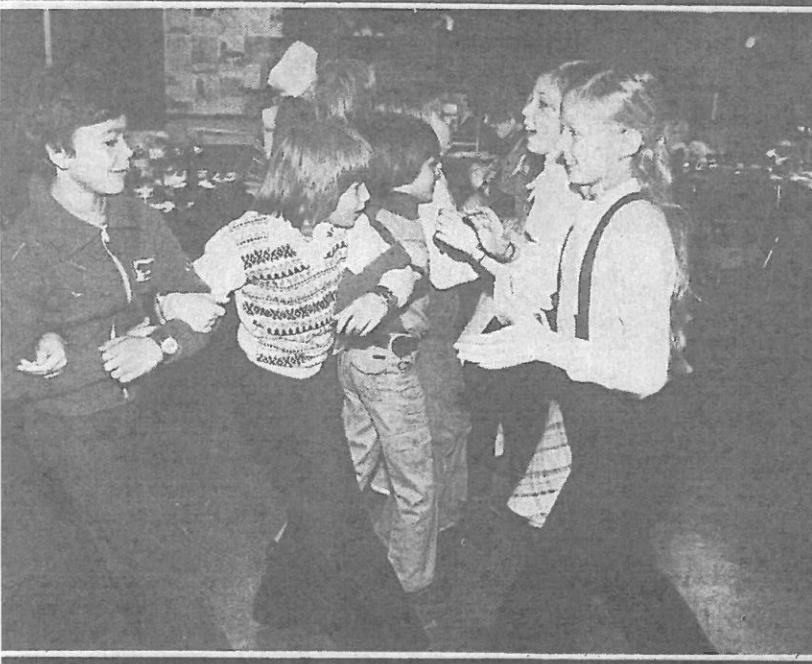
Reykjavíkurborg að ganga á undan með góðu fordæmi og leiðréttu hið áberandi launamisrétti kvenna og karla sem er við lýði hafi borginni.

Mikilvægt er að bæta aðstöðu húsmæðra, sem leita sér annarra starfa eftir að hafa unnið að heimilisstörfum um langt skeið. Til þess verða þær að fá tekfærni til menntunar og starfsbjálfunar.

Ahrif tölvvæðingar eru stöðugt að aukast. Tölvvæðingar er hættuleg atvinnuöryggi launafólks, sérstaklega kvenna. Tryggja verbur að þessi nýja tækni nýttist til þess að styttu vinnutima fólks án launaskerðingar.

Borgin að hafa frumkvæði að því að fólk sem er að láta af störfum hjá borginni fyrir aldurs sakir geti minnkað við sig vinnu í áföngum án þess að lifeyrisréttindi þess skerðist. Einnig a borgin að hafa forgöngu um að finna gömlu fólk sem þess óskar, hlutastörf við sitt hæfi.

Sjálf sagt er að Reykjavíkurborg ræki lagalega skyldu um forgang öryrkja til atvinnu hjá borginni.

VNAFRAMBOÐSINS

Fullorðinsfræðsla

Orar breytingar í tækni og vísindum, miklir búferlaflutningar úr dreifbýli, breytingar á hefðbundinni verkaskiptingu kynjanna og hærri meðalaldur fólk gerir þörfina fyrir fullorðinsfræðslu endurmennun og símenntu og brýnni.

Krófur samfélagsins til faglegs náms kvenna hafa ekki verið jafn ótvíræðar og til náms karla. Því óska margar konur starfsmennunará fullorðnsárum. Auk þess hefur vanmat á starfi húsmæðra örðið til þess að konur, sem unnið hafa heimilisþör um lengri tíma, eiga mjög erfitt uppdráttar á vinnumarkabnum.

Aðstaða fatlaðra til fullorðnsfræðslu er fábrotin, þótt þörf þeirra sé oft enn brýnni en þeirra er ófálaðir teljast.

Kvennaframboðið vill því vinna að námi sem eru sniðið að proska þess og áhugamálum, en veitir samþerileg réttindi og hefðbundið skólanám.

Fullorðnsfræðslu ber að náta, ekki aðeins til að bæta menntun þjóðarinnar og gera hana hæfari til að mæta breyttum aðstæðum, heldur einnig til að vinna markvissat að bættri stöðu kvenna í atvinnulífinu.

Uppeldismál

Ein meginástæða valda- og áhrifaleysis kvenna í samfélagsinu er sú að uppeldi barna og umönnun hvílir nær eingöngu á þeim án þess að það sé metið að verðleikum. Aukin og bætt páttakar samfélagsins í uppeldi barna og jöfn foreldraábyrgð eru því viðfangsefni sem kvennaframboðið setur á oddinn.

Meirihluti kvenna býr við margfalt álag, vegna vinnu innan-

og utan heimilis. Mæður njóta sín oft ekki í vinnu vegna stöðugrars óvissu um öryggi og líban barna sinna og standa oft ráðþrota þegar börnin veikast. Þær konur sem vinna heima við heimilistörf og umönnun barna eru oft félagslega einangraðar. Því að ekki allar konur að eiga þess kost að vinna utan heimilis. Forsenda þess er, að fyrir hendi sé örugg dagvist fyrir börnin. Við núverandi aðstæður þurfa öll börn að eiga kost á a.m.k. 6 klst. dagvist í heimahverfi sínu óháð atvinnupáttöku, efnahag og hjúskaparstöðu foreldra. Börn foreldra úr mismunandi starfsstéttum og þjóðfélagsþópum eiga að vera saman í dagvist.

Til að ná þessum markmiðum verður að hraða uppbyggingu dagvistarstofnana. Reisa þarf ný dagvistarheimili á fljótvirkari og einfaldari hátt en ný tilkost og kaupa eba leigja húsnæði sem hentar til dagvistunar meðan eftirsprurn er ekki fullnægt.

Endurskipuleggja þarf dagvistun á einkaheimilum til að auka öryggi foreldra og barna er þá þjónustu nota. Spor í þá að er að dagmæður verði starfsmenn borgarinnar.

Skólastarf nú er ekki í takt við timann. Taka verður mið af þörfum barna og heimila við skipulag skólastarfs. Lögum og reglugerðum um rekstrarkostnað skóla verður að breyta þannig að hver skóli verði sem sjálfstæðust rekstrareining. Kvennaframboðið leggur höfuðhárslu á eftifarandi atriði:

— Skóladagur allra barna verði samfelltur. Skólar verði einsettir og nemendum fækkað í bekjkjardeildum.
— Skólatimi 6 ára barna verði lengdur.

— Aðstaða verði í skólum eba í tengslum við þá, þar sem börn geti átt athvarf pann hluta dagsins sem þau eru ekki í kennslustundum. Slik aðstaða þarf að vera fyrir hendi fyrir börn á grunnskólaaldri, en brýnast er að nú þegar verði hafist handa um að koma upp öruggri aðstöðu fyrir yngstu börnini.

— Komið verði upp matsölu fyrir menndur.

— Horfið verði frá þeiri stefnu að sameina skóla í eldri hverfum.

Stuðla þarf að aukinni umræðu um starf og markmið uppeldisstofnana. Einkum þarf samstarf foreldra og starfsfólk dagvistar og skóla að vera náið, til að tryggja að báðir aðilar fylgist með reynslu, proska og líban barnanna og móti sameiginlega stefnu og markmið stofnananna.

Þarf barna hafa of oft lotið í lægra haldi fyrir þörfum vinnumarkaðarinnar. Stóraukinni þátttökum kvenna í atvinnulífinu hefur ekki verið mætt sem skyldi með aukinni þjónustu. Kvennaframboðið vill gerbreyta þessu. Samfélagið ber ábyrgð á öllum börnum. Samverustumundum barna og fullorðinna þarf að fjölgja. Gera verður foreldrum kost á styrti og sveigjanlegri vinnutima og gefa skal foreldrum efnalega kleift að minnka við sig launavinnu án þess að starfsréttindi skerðist, en standa þarf sérstaklega vörð um atvinnuöryggi kvenna. Brýnast er að koma þessu á fyrir foreldra barna yngri en tveggja ára. Þá verður strax að tryggja foreldrum rétt til að vera heima hjá veikum börnum sínum.

Framtíðarmarkmiðið er að börn dveljist ekki á uppeldisstofnum utan heimilis lengur

en 6 tima á dag. Þá leggjum við áherslu á að jafnréttisviðhorf ríki í dagvistum og í skólum svo að stúlkur og drengir séu jáfn vel búin undir líf og starf i þjóðfélaginu.

Æskulýðsmál

Virða ber þörf unglings fyrir að vera út af fyrir sig með félögum sinum. Komið verði upp í öllum hverfum aðstöðu, sem þeir hafa sjálfsír tekib virkan þátt í að móta. Jafnframt verður að leggja áherslu að rjúfa einangrun unglings sem hóps og tengja þá betur atvinnulífi og félagslífi.

Sumarvinnna sem borgin býður unglungum þarf að vera fjölbreytt og launagreiðslur eiga að miðast við húsbærleg störf fullorðinna. Gæta þarf jafnréttis í vinnutilboðum fyrir stúlkur og drengi.

Unglingar í dag — fullorðnir á morgun. Við getum ekki litil framhjá þeiri stáðreyni að fjöldi unglings á í miklum erfibleikum af persónulegum og félagslegum ástaðum. Vill Kvennaframboðið veikja sérstaka athygli á að sivaxandi fjöldi barna og unglings neytir vimuefna. Það er sjálfssögð skylda þjóðfélagsins að veita unglungum í vanda raunhæfa aðstoð.

Leggja ber megináherslu á fyrirbyggjandi starf ekki einungis skapandi tómstundastarf. Heldur markvissa vinnu með börnum og unglungum sem hætta er á að lenti í vanda.

Með því er ekki aðeins stuðla að farsælu lífi einstaklingsins heldur oft spörud dýr úrræði seinni meir.

Stórbæta þarf samstarf hinna ólika aðila er um málefni unglings fjalla í því skyni að samræma aðgerðir og bæta þjónustu.

Kvennaframboðið telur nauðsynlegt að nú þegar verði

komið upp athvarfi fyrir unglings í bráðum vanda þar sem þeir geti dvalist um skemmti tima og notið ráðgjafar og annarrar aðstöðar meðan unnið er að varanlegri lausn mála þeirra.

Tómstundir og menningarmál

Hættan á félagslegri einangrun einstaklinga í borgarsamfélagi er sýnu meiri en í smærri samfélögum. Þetta að við um allt folk.

Fólk þarf að hafa aðstöðu til félagsstarfa og tómstundaiðju í sinu hverfi. Í því skyni að náta það húsnæði sem fyrir er s.s. skóla, kirkjur og safnaðarheimili og ekki síst félagsmiðstöðvar sem verður að fjölgja í náinni framtíði.

Barna gefst vettvangur fyrir tómstundastörf og listsþópun sem má efta með farandsýningum á myndlist, heimsóknnum leikhópa, tónlistarmanna og rithöfunda.

Skipuleggja þarf tómstundastarf pannig að allir aldurshópar geti notið þess sameiginlega.

Vanda þarf til framkvæmdar Listahátiðar með það fyrir augum að gera hlut íslenskra listamanna sem mestan og halda áfram að þeiri braut að sem allra flestir fai notið hennar.

Efta þarf hverskyns listkynningu og umfjöllun um listir og veita skapandi listamönnum studning. Auðvelda þarf lista-mönnum að koma sér upp vinnu-aðstöðu í borginni.

Borgarbókasafnið ber að efta og þá þjónustu sem þar er veitt umfram útlán bóka.

Nýr þáttur í starfsemi Borgarbókasafnsins verði upplýsingardeild um borgarmálefni, áætlunar, framkvæmdir og alla þá þjónustu er borgin veitir. Auk

Frh. á næstu siðu →

Myndirnar hér á síðunni og í opnu tók Kristján Ingi

Stefnuskrá

Framhald af 13. síðu.
Þess kynning á því sem er á döfinni í Reykjavík á hverjum tíma.

Kvennaframboðið vill að Borgarbókasafnið í samráði við Kvennasögusafn Íslands, leggi sérstaka áherslu á að afla bóka eftir konur og um stöðu kvenna, þannig að þær verði aðgengilegar borgarþóum.

Verja skal minna fé i stóri lpróttamannvirki fyrir keppnislpröttir en koma þess í stað upp aðstöðu til lpróttaga og útiveru almennings í nágrenni heimila. Leita skal samstarfs við lpróttafelögum um aukin afnot almennings af því lpróttahúsnaði sem fyrir er.

Skipulags- og húsnæðismál

Kvennaframboðið vill að raunveruleg áhrif íbúa borgarinnar á skipulag hennar komi í stað þess sýndarlyðræðis sem nú ríkir. Haft skal samráð við íbúa um skipulagningu nýra hverfa og endurskipulagningu eldri hverfa.

I öllu borgarskipulagi verður að taka mið af daglegum þörfum folks, svo sem innkaupum, barnaheimilum, atvinnu, tómstundum og hvild. Hverfin eiga að vera blönduð að byggð og í hverju hverfi misstórar íbúdir fyrir mismunandi fjölskyldur og sambýlisform.

Skipting borgarinnar í íbúbarhverfi, atvinnuverslunar- og þjónustuhverfi er óeskileg. Í íbúahverfum eiga einnig að vera atvinnufyrirtæki sem hafa ekki slæm áhrif á umhverfið vegna mengunar eða annarra óþæginda.

Hverfin eiga að vera skipulögð með þarfir ólkra þjóðfélagsþópa í huga.

Leggja þarf rákt við gömlu hverfin og fullnýta þá möguleika sem þau búa yfir. Við endurnýjun þeirra ber að taka tillit til byggðar, gróðurs, náttúru og menningarverðmæta. Lögð skal aluð við að búa til skjólgögð útvistar-svæði og reynt verbi á allan hátt að gera útiveru í hverfunum aðlæbandi og örugga fyrir alla aldursþópa.

Kvennaframboðið styður almennar hugmyndir í skipulags-gögnum borgarinnar um þéttingu og blöndun byggðar en leggur áherslu á að þær verði framkvæmdar í samræmi við vilja ibúa.

Við þéttingu byggðar í eldri hverfum eiga sambýlishús með ibúum og húsrími fyrir sam-eiginlega þjónustu að ganga fyrir. Þar skal miðað við þarfir aldráðra, fatlaðra og ungra fjölskyldna.

Kvennaframboðið tilögur er komið hafa fram um að flytja flugvöllin úr miðborg Reykjavík. Við bendum jafnframt að þetta mál er brýnt af öryggisástæðum. Við flutning flugvallarins gefst kostur á útvistarvæðum við suðurströndina en norðurströndin hefur þegar verið lögð undir iðnað og hafnar-mannvirki. Brýnt er að leysa mengunarvandamál við strendur borgarinnar og bæta þarf hvers kyns mengunarvarnir í borginni sjálfri.

Sporna skal við hvers kyns sóun á orku. Borginni ber í samvinnu við ríkið að hafa þar forgöngu

með upplýsingum og fræðslu.

Samgöngur með almennings-vögnum þarf að bæta, þannig að fljótelegt og einfalt verði að ferðast bæði innan hverfa og á milli borgarhluta. Það dregur úr umferð einkabila og skipulag umferðarmála verður markvissara. Þess skal gætt að öryggi gangandi og hjólandi fólkis sitji í fyrir-rumi. Fatlaðir verða að komast leiðar sinnar um borgina og eiga greiðan aðgang að stofnunum hennar.

Aðvælda skal almenningssam-göngur við útvistarvæði í ná-grenni borgarinnar, svo sem Heiðmörk og Viðey.

Öllum má ljóst vera að húsnæðismál borgarþóba eru í öng-veiti. Biðlistar vegna leigu-húsnæðis borgarinnar eru langir og 1200 fjölskyldur sækja um 270 ibúðir í verkamannabústöðum.

Kvennaframboðið telur pennan vanda ekki einkamál hvers og eins, heldur er þetta vandamál sem krefst skjótra úrbóta og samfélagini ber að leysa. Allar aðrar félagslegar umbætur missa marks ef frumþörfum folks um öruggt húsnæði er ekki sinn.

Ljóst er að Reykjavíkurborg ein og sér getur ekki leyst pennan vanda, en þá kröfu verbur að gera til borgaryfirvalda að byggingsamvinnufelög sitji fyrir við lóða-útlutun. Kvennaframboðið leggur áherslu á mörkun framtístarstefnu í húsnæðismálum þar sem aðaláhersla verði lögð á félagslegar lausnir og framboð á fjölbreyttu húsnæði.

Almannavarnir

Kvennaframboðið telur brýnt að efla almannavarnir ef til náttúruhamfara eða styrjaldar kæmi og vegna hættu af hern-aðarumsvifum á friðartímum.

Fræðsla og leiðbeiningar um almannavarnir geta orðið að ómetanlegu gagni og því viljum við stuðla að umræðum um þau mál. Þeirri umræðu er hvorki ætlað að vejkja ótta né falska öryggiskennd, heldur að vejkja athugi á þeim ráðstöfunum sem brýnastar eru:

— Mikilvægt er að kynna öllum hvernig bregðast skal við náttúruhamförum.

— Nauðsynlegt er að Almannavarnir ríkisins láti aftur kanna hvaða húsnæði að höfuðborgarsvæðinu veitir fullnægjandi skjöl fyrir geislin. Niðurstöður slikrar könnunar verði birtar almennungi og skýlin auðkennd.

Heilbrigðismál

Kvennaframboðið leggur höfuðáherslu á heilsuvernd með fyrirbyggjandi heilsugæslu. Hrada ber uppbyggingu heilsugæslustöðva í hverfum borgarinnar og auðvelda fólk að fá leknishjálp.

Við skipulag heilsugæslu verður að taka sérstakt tillit til þarf

gamals folks og það verður að

eiga kost að reglubundinni skoðun

a heilsugæslustöðvum.

Heimahjúrun og heimilis-ástöð styttr oft dvöl sjúklinga á sjúkrahúsum. Það hefur í för með sér betri nýtingu á sjúkra-ými og aukinn sparnað, og er auð þess oft í meira samræmi við þarfir og óskir sjúklinga en sjúkrahúsdvöl.

Bæta verður aðstöðu aldráðra sem purfa að leggjast skyndilega á sjúkrahús. Eins og málum er nu hátt að reynist mjög erfitt að koma veiku, gömlu folkinn inn á sjúkrahúsin vegna ótta stjórnenda þeirra við að það purfi að langri sjúkrahúsdvöl að halda. Nauðsynlegt er að opna eina deild i borginni fyrir bráðainnlagnir

aldráðra, fjölgja hjúkrunardeildum og koma á fot hjúkrunarheimilum fyrir langlegusjúkinga.

Meira fé að verja til kynlifs-fræðslu á vegum borgarinnar og kynfræðsludeildina á Heilsu-verndarstöð Reykjavíkur þarf að

þræða konur um líkams-

starfsemi sina og þær breytingar sem verða á henni á ólikum ævi-skeiðum.

Þá telur Kvennaframboðið að með auknu átaki megi:

— draga úr hörmungum um-ferðarslysia með því að skipuleggja alla umferð með öryggissjónarmið að leiðar-ljósi.

— fækka atvinnusjúkdómum og vinnuslysum með því að vejkja umræðu um vinnuvernd.

— gera baráttu gegn vilmugjöfum virkari.

— bæta mataræði með fræðslu og arðri.

Neyðarathvarf fyrir konur

A undanförnum árum hafa konur um allan heim reynt að vejkja athugi á því hve margar konur eru beittar ofbeldi. Nýleg könnun sýnir svo ekki verður um villst að íslenskar konur eru einnig beittar ofbeldi. Þurfi þær að flýja að heiman eiga þær oft ekki í neitt hús að venda.

Kvennaframboðið vill beita sér fyrir því að borgin, nágranna-sveitarfelög og ríkið standi straum af kostnaði við stofnun neyðarathvarfs fyrir konur.

Hlutverk neyðarathvarfs kvenna er: Að veita þeim konum sem beittar hafa verið ofbeldi eða er hætt að búin, skyndihjálp, húaskjól, rádgjöf og annan stuðning.